

1

!

Pavasaris aušo, purienos žydėjo,
Sulaužiusi pančius pabudo ganta.
Tik mūs tėviškėlė, žiaurių pavengėjų,
Dejavo iš skausmo, vargų prislėgta.

Tačiau neraudosi tėvyne brangioji,
Už tave kovoja dar sūnūs miškuos
Jie žūna ir viską dėl taves aukoja
Krauju laistydami žemę laukuos.

Jų jaunosios širdys klastos nežinojo,
Už tėviškę troško kovos atviros
Jau daugel oi daugel jie metų kovojo
Ir dar nenuleido nė kuomet galvos.

Jiems kelrodžiu buvo žvaigždutė auksinė
Žvaigždutė, tai meilė gimtinės brangios
gimtinės kur kenčia kanšias begalines
Apginti ar žūti dėl jos.

Nekartą kulkosvaidžiai grojo jiems giesmę
Lydėdavo kulkos gimtinės laukuos,
Ir sprogo granatos atnešdamos mirtį,
Ir draskė jos kūną gimtinės brangios.

Lakštingala, vade tautos mūs didvyri,
Tautos pavergtos raudonųjų gaujų.
Kovojai tu drasiai mirties nebijojai,
Dėl laisvės ir laimės visų lietuvių.

Dar daugel oi daugel tu būtum padėjęs,
Kovoti su priešais ir gelbėt draugus.
Likimas žiaurus tau tačiau pavydėjo,
Ir pasiuntė išdavikus.

Mūs lūpos vien kovą ir kerštą ten mini,
Prakeiksim visus išdavikus tautos.
Kovosim toliau mes pilni rižtingumo,
Su priešais ir su išdavikais tautos.

O Demone tu išdavike,
Tu ne sūnus jau Lietuvos,
Pardavęs kovos brolių kraują.
Už kašni duonos svetimos.
Už kašni
Lakštingala vardas tai vardas karžygio,
Po Lietuvą brangią skambės amžinai.
Minės ji netik mes bet ir kartų kartos,
Už ji ji kalbės nuveiktieji darbai.

Vain, kas jēms pāriem šiedis nemītingis
L' arany n' shammy motiny sens
Simnōiam per Roamēis nēs maldy šindings
Vain, kas jēms simnōiam nemarīy šiedis.

Molinos Dienas.

Tai luvos teli nušpūrisis metais
Kada avolojā darņojē ; jaus man
Kada gyrenimas sūkas respetais

L' šūnāvo svejīngi sapnar.

Tai šūda mane mōzē motute

Ar jēms avolojā pūri savo šūdiis

Dyē šūdiis gūis šūdiis šūdiis

Šūn gūdiis šūdiis naktis.

Man nūšvīdaro gūisro padange

L' kāmūlis gūdiis n' dūndojē

Tarp vōzē motinē l' mūd' šūngis

Uē save n' uē mane kēntepo.

Bung metāi kazīn šūn praolingo

Pet nēnādu ten mūlis vīenos

Kad lūta, tēka tye u gabnga,
Kas had man močūtis smos,
Koss nekasta, svajoņis sugrūva
Lī palicka konytun sapnā
Bet sī motinos meļi nēzūva
Lī palicka haustā amēnā.

Ar atsi mēni brangi, močūtis
Tas zvaigzditas svajoņis naktis
Kadā supelovai manē nēzūti
Kada atāra, temdi akis
Kas spīdējo pavasara slaukt
Lī ziedojo mānā māgā
Tū vē mīnīsim vās pasaukt
Vēn del manes močūtis vāgā
Savo meļē, tye legāline
dyg jūce vī laivē, vėde
Savo maldā kasta kastiņne
Mam Paimīnēis Dievuh, mēļēi.

Stors parandē un rampis
dēmtok riltis:
Pakis drangis ir drangis
sunt pōie atēiti.

Kai rana man rīgas kējs
tarp pīkējis simlqz
Mano sirdis rī: kartoja
kad lē taks ilqz.

Gal ir toli būsiv
Stors ir dang kēfēiv
Tū es meilis iedriais
Man tikvāi padēsi

Bija jaunās dienas
Bija jaunāji karta
Kubiqz jaunās dienas
Pradīqz jaunāji karta
Kētsi nelaimīqz tū

Kur dīqz tār melnās atqz
Kuris sīvājs tār mēlīai
Kur dīqz rānā paspādimai
Ir tyftis meilis sātānā

Atmīnīmas ne tūtāt
Atmīnīmas ne dālia
Atmīnīmas tie sēdelīai
kad nūpētum tū manē

Pas manēti ir jaunēti
Pas ya nāno sirdis,
O ir jūn meilis tū kōta
Tū kōta sīplēsti amānīai.

Atais parasavelis bus laiminger dang dieny
Plaps dang sirdis namplytu
Plaps is mung abijje.

Lai buna tar. idis terpi
Tar seni bangi hieturo
Bare savangjai kaurja ja gina
O igamot tie har ni ja neparon.

Atais rudo pageltap
Ruis ota daveeli ruta
Pisimint purupi, rad mano via kadase
ruta.

1950. 7. 5.
Gyvenimo rytas kiskicia qasim
dantiniy tetrimpi ramuno dangis;
Sirdis tabangaja bangy vesim
Sila kiskiciaqia qantos qasim.

Etama teviskis joras aursinis
 Namyleri toxios, kuri vengs
 Podurati save del teupnis
 Kuri lietuvisi taranti mesietengs
 Tad suprasai anksoplauske mergaile
 Mano meile giliai raginanti
 As eimu kur privalo meiti
 Nemirtinga ~~taip~~ tauta
 As metas kuris klampus ant kelio
 Pada meile ir deichosmo anariss
 Mane more gyvenimo kelias
 Kaip reike tikrojo meile atost
 Negali tai padeti anksoplancia
 Kurt suajos - Mane senpia bunitis
 Tavo meile - porandemio plancia
 O, ar manija bus ataitis
 As tavo prisiminesu suigredeta
 Tyla maati rudenis vakaras
 Prisiminsiu sia deina suolita
 Is suojingaji meiles mincia
 Visuomet su anemiu cycliati budi
 Visuomet prisiminsiu tave
 Bet... palaiduota viskas tarp amien
 Begalinism saltam atstume

Dienas neapleis smilgēs palaurītos
A benamio pauršōio istikto audros
Neapleis ir mūsu tavisēs brangio
Cia marģos nēmi ir gairai mes jos.

Uaugai tu tapai kai plūmas tūrtas
Lidmas kai lopa kietas kai armuo
tu supratai, kad tau yra pasāirta
Ģimt savo kraštā karģigio dzese.

Horģjai tu mes laisvies tu norģjai
tu supratus, kad marģsta rēmonija
O atėjūnai bairiai suģvėrejo
nori, kad ūtu mus visa tauta.

Ģa tu ūvai krauju nēmi aplaistai
Kovos draugams sudiv dar pasadei
Visas jėgas tu paauģojai laisvei,
bet laisvo krašto patis nebematei.

1942. 4. 23.

Jautusiai

Storū

Īsties sesute man baltz randa

paule brangioji graias ašis

as tau priminsiu tevise, brangia,

as tau priminsiu tylas mahtis.

Kartu man gem kartu prarydom

maiam namely sodrius gate

tu jaunus dienas pagirdrius veju

lyg nūta dygus buvai tālia.

Tave motule dainu, imode supini tavo silku kasus

mane tevelis tagie pamode

Derlingoji zemeji sunest

As jaunus trošku a mu vejo

Tu pilko miesto dūte jauna

as savo daliai kelis nenardu

Tau gatves juoko dar negama.

O kai sugrēšiu senai motulei

uz tai dainoti as jai tadu.

Tiktai ne šioia ir tū ne šendie

toli nuo savo gimtu namu

Moema. Vekoma...

8

...merpamho, neitka zvalutei
...sesehan oia sopulio gaida
...tezetes ha na gomas mazutes
...veklipo pare hapa verhdama mama.

Ang p qalorjai 9 moeiuti senop
Mazaje suneli; lopsy supdama
Kod ps brangans hapa Vihimiy dinore
Lamlyt negalen garliai verhdama

Is plise tam simy bolocurha zrausis
Tave pndamhina, diah tiktan gana
...taurata tam suoti, teledrako sbanditan
Tu dazunav ny moji garliai verhdama

...simuli gub, Jiam s ts hasts
...haza svyruchka ny mo lly sarsen
...dipos ty lan smelida mollo simu
...sharifa angzina...

Qrotar
Kod sh...
Is Judan Tam
Laisvan...
...kapus.

XXIX

Moentep, usos diens Tam sbandios
Bet si Vekimiy dan sbandione leas
Is avares gaurian tehes tam g'aucleros
Pisiminsi sinens ap'istus hapas.

Puriminsi, let matyt jo negales
Lios saugaja slinmas ziaunas
Aplamhyt an papuost jai narezi
Dien maloly tepinsi vanrkim.

Dang nahty de miega moemti prolydai
Rabbl mazi sinys lopoy bingoran
Daban asari pes uiliai plauvo uerda

Net hm jo kapela tikras nerimau
Dien zinan, haat sinys Touyus anka
Ta pati, didi, ausis bromg ausis anka
Tau sateibi paguodes Manisa
Jo ta dideis anka

XX

Lita silure lians murem, tau karyjo
Kau tik ane lambo maldam uie jhos
Mitar nicha nelambo kops zianzyjo
Luge is kapiomis uie parti lamkus
Randomi barbaran uietos parydejo
Uehait jo lavoqrus ant. 5 ventis hape
Uehoni lamkus is nahti m surgojo
Kad nichan vanyky tiemus neatnesty.

Je tek m... ..

Je otom... ..

Kata o... ..

Je l... ..

Je s... ..

Je s... ..

Je m... ..

Je m... ..

Je m... ..

Kama... ..

Je m... ..

P... ..

Je m... ..

Je m... ..

Je m... ..

Je m... ..

Je m... ..

Je smilvan tai patys kalnelai
Je senohon taip gera ramu
Tai patys kalnelai silai uogynojai
Tik oš nebetas jau esu

Kaip alkadias paskaita, kaip suskirstas
Po muesta dulketa plakecos
Je vona tik toketa o kio spatie geras
Mumirti teiginis bruktus

Daurio Stalinas bokala

Daurio Stalinas bokala
Kremliovis rimuose puota
Soli Pocer Kagasovis
Su dektatoriu guntas

Je kas gijaus zino
Kiek apskaita ju vieno
Kiek isgera jo vynu
Tenai

Glamiu zydus kompiunusle
Kai spandis „was ist das“

Suņriškis.

Dāmya

10

Suņriškis stumās is toliņo Ģorkuosto
duslās - Caur laucis paur šaltī

Suņriš' stamj parakstī Cies leo...

Ģek ir mēstōstis amēnu nakstis

Suņriški krolis is mēngstis kraitis

Ģo Ulem-Udeļ tam isikot

atstokotyk tverntinis laicis mēstis

Ģr gūstik pui dornis nūsavos

Suņrišk' zēnu is dīstis Krasnojarsko

Ģas lūki cērotis omulgo

Ģajēris omulj vėjis sūstis

Ģr sūnu omulges paritlge

Suņrišk', suņrišk. is Uhtos, is Vorhūtos

Ģootarlis aukas mēstytis pāhos

Ģplēstos mēsti tavo tūgriis rōstis

Suņrišk' brangjōji stīdros lētuvos

Suņriškis ģis is Ģomsko Kēnesovos

Ģr Borozodskos Uhtos Uhtokvīkos

Motivai.

Nesek motinile, kad prū Kūz, stalo
Simet rina vūta pasi, līks tūcīa

Ja nekāds ē nants, tos laltis plot bīlis

Fas kuz ponnai lausi ē dar buru cū,

Fū, mano vūta diti ē la dork

D to ē līnīti kuz mačas latscūa

Ja vāks marmyti Kūz, stalo dork

Fū taip padors, ē grov dīnon.

Motindok sūta juk ēd cū m rūnas

Polīka tīr lū, īgī r m tū narmas

Ļ bīks dang mīal go dī, to vāborūnī

Mō tik pas tūcī, bet jūn ē pas rous.

Lalk boangi marmyti, ēd sug rīnū vī lūn

As sug rīnū vī lūn kuz laisra Fantā

Fare sīn, grōtū ē kārsta mīlīdīn

Asar to brankūn baltā storkē.

1.

Kankia nudeminiis ništus šaltas vejas,
šviesia savo laime ir kašian grabe,
su pitū mejo ta, kuria mylijan,
aš ją pažydejan šypsena škančian.

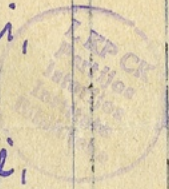
Dar mena ta daina, ~~ta~~ kuria dainavo,
ir mena tiros žodinis, kur kalbejo ji.
O dabar šypsnei mišciai daliai savo,
o dabar man žaiselos kumainos siūdy.

Nes redingo meile kitkart tiek žadėjus,
tik maršian liep moja, o tave, nėra.
Žalia, kelva drasko nudemini vejas,
aukštos eglės viršiu širdgila tikra.

2.

Kodėl nuščiūsi ~~si~~ ~~me~~ ~~je~~ ~~jai~~,
kai gero šviesis vakarai?
Kodėl, kai kankė šiaunus vejai,
tam liejos aišaros karčiai?

Mėgusiš anšra mom sielabrini,
laimingi paukščiai nešvilkei,
jei paučiai apkalė laštine,
tai gėmės sielvartu aidei...

Ma gal kos vakara, kon sauki
; toli leisis kumina,
tu keikeri imones e pasauli;
h verkeri nitemoj viena.

Tu verkeri, galva, masivius,
vilanzus vielvarte rankas
o ai - pro kuzin Bengo reimus
minesiu Dydinias rankas.

D a i n a .

Perlytė mano mūlytė,
Tu man barzda priusivai.
Laisvės alejoj restaronė,
Kaipmat išėjo trys šintai.
Jinai turėjo patifoną,
Jis griežė dienas ir naktis.
Ir tavo veidas buvo malonus,
Geriau negu tie šintai trys.

Tu nusikirpki gelsvas kasas,
Ir susiprižuok gelsvas kasas,
Tada važiuosim į palangą,
Ten toks romantiškas dangus.

Tada myčėsiu tavę viena,
Pučiuosiu veidą ir ausis,
Nors man užvilktas šnielis,
Bet tas tai nieko nekliudys.

.....

.....

.....

1949.I.14.

*Tu nusikirpki gelsvas kasas
Tada važiuosim į palangą*

Kiaurastogėj darzinėje
 Vaiksto partizanas
 Tarpu sienu svilpia véjas
 Po paliepes genas.

Zengia jis asla moline,
 Per pelus ir siaudus,
 Zvilgsni zemén panarines,
 Sautuva suspaudés.

Ir prisimena praplauke
 Jam vaikystés dienos,
 Mana, sesé auksaplauké,
 Tévo zvilgsnis lénas.

Kazkas sirdyje suvirpa,
 Kersto lupos saukias.
 Sruva vandenys istirpe
 Snieginoj palaukéj...

Komijoj, toli laukinej
 Miré jie is bado,-
 Nun is sesés gavo zinia.
 O, ar ji gyva dar?

Ar sugriš ji bent namolia
 Viena sviesia diena,
 Kada skausmas bus prapuoles
 Sirdije kiekvieno?..

~~Tarpu sienu svilpia véjas,~~ -
 Po paliepes genas.
 Kiaurastogėj darziņėje
 Vaiksto partizanas...

1945m. pavasario pradžia.

Ludziems 1950.1.24 d.

Arī vītas graus krikstulīnis
Mīķe mētaika vīru gred.
Naktīs ispodriai pokalbiņi pūķus
Prie ugnelēs idomi snēka.

14

Stoņa cūstoma mīķos suošia
Ir sargybīnis sūvis stāigus
Vīrai siaucio mus priēšas jodošiai
Prie ginklu vado balsas draus

Ir pākyla drausolai kaip vienas
Pasigista sprogymas bairus
Skroido tūgnis netispētantis plienas
Drausa denģia kantyniē karus

Balto snieģo parasta raseli
Osi mīķos tilus nergmus
Ir palinkusi egles sakeli
Pabučinoja karzygius septimus

233

Del taves Ģeviškēle brangioji
Del taves Motinēle sena
Del taves mērguzēle jaunoji
Mērau mērvīro prie zemes galva

Ģaļiai verki jū jaunā mērgēle
Is skausmo jai plyzo širdis
Ak Dievuli ar ko ar mēbansta
Kodēl jū reateina nakeia.

Isda vīkams kapus mēs paruošim
Ģegul sotinas velnis smala
Tiek daug kraujo jū mūnis iģģirē
Atums kančiu is skausmy jau gēna

Ģava sakilis graus jau atēp
Ģasipusis, riemūnis zēdāis
Ģaisves dainas dainuodami vīru
Zētko plēģiais Lietuvas vīstēliis

L i e t u v a i

L i e t u v a i T e v y n e i
Tu kaip gele žaliuoji teviskele,
Saulėtės vasaros dienų.
Kiek vargo skurdė tu pakeliui,
Skaudžios vergijos kruvinų.

Tremė krutinė atėjus
Ivairaus plauko išgamos tigrui
Buvai vep laisva Prazydėjus
Bet greit užtėmė vakarai.

Per dvidešimt metų zydejau
Spindeje garbinga vytis.
IRuikad, niekad netikejau
Kad lauke žiauri stėtis.

Vel saule verkdama tekejo
Kraujuoti kelesė rytai.
Grazie birzelio tryliktoja,
Prialege rusiski tipai.

Sudraske žydincias trispalve,
Ir trempe varda vel tautos,
Ir juo dos dienos prasidojo,
Rodos nevis jce niekados,

Metus mus engus ir kankinus,
Isakusi slikti minia,
Birzelio dvidešimt antrojoj
Pasklido vel linkama ziua .

Laisve tekejo n rytuose
Dziaukamu zerejo vakarai,
Ir vel visi pilnai tikejom,
Kad laisve t evisken ateis.

Sugrizo laisve ne ta buvus,
Nudaze nacija ruda,
Ir dienos pinesī vergijon,
Nebuvo linkama Lietuva.

Rudasia milzins susviraves
Vel kelia isdave rytams

Stai ne auktes veseias ziaurus tartum sribas,
Vel ruduo atejo pas mus neprasytas,
Purrvina jo skraiste visur beli sluocja,
Liudnas rudenelis, ramiai sau zygiuojas.

Mazytel pirkelej drie tomatis lempu tes,
Maldai vakariniai ziba dvi skutas,
Rankutes sudejus meldzia Vieengali,

Kad nebut vergijos, kad priglaustu sali.
Pries metus dar laiko, tarpe, dar gyveno,
Nylimas tevelis ir geroji mama,
Bet velyva nakti, duris subildejo,
Tartum kai plasi'ai tris sribai iejo.

Tete muse sparde vien smulkiai iskrate,
Turte susigroba, tete issi vare,
Mama ir bobute verke aimanavo,
Ir nelikai trukus arestavu mama.

Vel tas rudenelis liudnas toks atejo,
Nazyte mergaitis vargo ir kentejo.
Ji kentet mokejo, ir gerai sudrate,
Kad sie azijatai issis is sic kraste.

Pehavicia.

T e v y n e s k e l i a i s

Ei Dubysa Nemuneli, o kur jus plauket
Gal i pucta pas juruze, ten abu jus trauket.
Susitike ties Serezium abu glamunejas,
O po ju zaluosis sloitus, siunta zvarbus vejas.
Daug Dubysa prakeliavo, simta meciu audringu,
Dar jegu jai nepritruko plauke pamazu,
A mgli isvinkiuotas kelias, klotas akmeneliais
Tyliai teka ir banguoja sriaunus Nemunelis.
O putota krutinele, bangus sidabrinės,
amylejo Nemunelis Lietuva tevyne,
is per anzius apkabimes pasakas jai seka,
Taip sriaunusis Nemunelis teka oi jis teka.
Cia seruciu zalios rutes, dainos sidabrinės,
Skamba juokas kudikystes, Lietuvoj tevynej,
Cia begiojau es ir augau, motule godojo,
Dabar krantai Nemunelio nan man namus atetojo.

Plehavicius.

D a i n a

Nurink audra nustek vaiuojus
Isharsciusi zemej krusas,
Prabags tie vejai kur kvatojo,
Po esiancias zalias girias.

Linkemi mes grisin is pusynu,
Daina mus sauleje skambes,
Ir vel bus laisve dei mantine,
Kaip ryto sustantis dangus.

Zydes mums laisve atkovota,
Gimtine vel mumis priglaus,
Ir dziaugsis kiekvienu krutine,
Laine liudesiuz upaus.

Linkemi mes grisin is pusynu.....

D a i n a

18
Ieklydau lyg koke benamis,
I lauku mares,
Vargas kietas kaip granitas,
Kas cionai supras.

Gal kelisi i laisvę veda,
Zinksnius sukircios,
Uzeimerks jaunistej akys,
Taisves kryzkelios.

J.
P. Ilgaidar remis pusys dangus,
J. Silas liudnai os,
Dar svyrucis pakelyj berzas,
Jau negrįsiu as.

Plehavicius.

D a i n a

Palauk sustok mano berneli,
Kur tai skubi tamsioj naktyj,
O gal pamirsi mane tu nori,
Ar tau nemiela girtoj sali.

Tave buciuociu prie sirdies glausciau,
Pasakas seksiau tau vi enai,
Palauk sustok nors viena mirksni,
Kodel toke liuvinas zvirksniš skiu.

Oi merguzele nors tave myliu,
Palikt pas tave as negaliu,
Nes man yr skirte dalis klajoklio.

Mano tevyne zalia giria,
Mane buciuoja saule nociute,
Pasakas seks zalia giria,
Ir pasilikti i guoli kbiecia,
Lapu sidabras, salta rasa.

Plehavicius.

3
19

D r a u g u i

Nulausta alyvos sakele,
Nuvyto daugiau nezydes,
Uzgrese jo velinos akis
daugiau i mane neziures.

Tai vakaras buvo geruzio
Aksomu zaliavo laukai,
Kada tu kaip lieknas berzelis,
Man tulpes i plaukus segei,
O veias alyvas linavo,
Tau plaukus kuteno ziedai,
Ir dziugesio akys spindejo,
Tada tu mane buciavai.
Dabar vel pavasaris eina
Ir zydi alyvu ziedai,
O i'ais jo kune kapuose,
O sindi man drasko akusimai.

1949. 05. 1.
Svajone.

20

Stovi juodberelis prie rytu darzelio,
Stovi nerimauja prie uselo-choro,
Gal jina! zynojo, kad pas ja atjojo,
Paskutini karta lankyt mylimo.
Tis skambejo dainos ir aidojo juokas,
Verzesi pro langa muzika svelni,
Kodel dabar tyli lupos suskintos,
Mano sirdi spaudzia nor gamta grazi.
Zeide uneselis tarp margu sermukeni,
Tarp karpytu lapu, keklu raudonu,
Prie mergaites kape zybcioja zvakutes,
Verte rudenelis jos jaunu dienu.
Keras galvo linc puose vainike i,
Suzelista krutine pridanga ranka,
Jos nekelta sirdi pervers da suviai,
Taj ankavadiete lietuviu saka,
Dabar gesta zvake prie stiklinio lango,
Klausaci alyvos jos graziu dainu,
Ant musletu ranku skamba broliu panciai,
Ir grovate kraujo teka is galvos.
Rankas surakino ir toli isvare,
Tingus pabalactus padieve sau,
Kotokai tu brolio mylimo bernelio,
Vies tik skauda sirdi lietuvaitis sau.
Vade galingasis sauk greiciu prie ginklo,
Nes jau nusibodo, vergija sunki,
Beskaita suvesiu su ankavadiete,
Svetimsaui ezule musis yra tamci.
Pasigirde suvis pirmo partizano,
Suzybo krutynei sviesovne ugnis,
Nera tokiom zygio, kad nebutu sukova
Partizanai grumes vie tise su mirtimi.
Man geriau numirti ant tevelio,
Seeli ankabintae nejuociu skausmu.
Auginai motute, naktis nemiegojai,
Mazaji suneli veltui auginai.
Auginai motute naktis nemiegojai,
Mazaji sunelin veltui auginai.

Bar sengelvels pynai prie varteliu,
Galbut yra zuves, kape nezynai.

I s k r a s t o k u r
L i e t u v a

Is krasto kun Lietuva visi vadina,
Palikes gimtuosius namus isejai,
Kovoti uz laisve bronzijsa Tovyne,
Aukoti save vien tik jai,
Naikindamas priesus globodamus draugus,
Nekarta tu mirejai zvelgiai i akis,
Suzeistaji drauga nesei per miskus,
Atindamas priesui viltis.

Kuklus tu buvai ir didziutis newegai,
Nors varda kovoje Zaiba pasirinkai,
I keva ejai drasiai ir ryztingai,
Mirties nebijojai visai.

Dar anlegui pirmajom iskritus isejai,
Palikes gyventi draugus pamiskej,
Bet Dievas taip leido neilgai vesejai,
Zuvai bekovodama tenai.

Tikejai vel diena praleides laimingai,
Sugriati atgal pas savuosius draugus,
Bet priesui apsupus kovojai garbingai,
Uzr edame juju vadus.

Is degancio nome laimingai isejai,
Sunaikindamas keturis priesus staiga,
Vel kautis turejai slapkus sutikes,
Susvytes zibelis zuvai.

Lietuvos zemelej ilcekis, didvyri,
Meslike gyvi wis kevosim tiliau,
Ismikinsim Niekaus isvysim grobuonius,
Ir lausve nusvia mums tuoju.

1940, IX, 30.
Nuorasaas darytas: *Sivuntis*

13

22

I s k r a s t o k u r
L i e t u v a

I s k r a s t e k u r L i e t u v a v i s i v a d i n a,
P a l i k e s g i m t u o s i u s n a m u s i s e j e i,
K o v o t i u z l a i s v e b r a n g i a j a T e v y n o,
A u k o t i s a v e v i e n t i k j a i.

N a i k i n d a m a s p r i e s u s g l o b o d a m s d r a u g u s,
N e k a r t a t u m i r c i a i z v e l g i a i i s k i s,
S u z e i s t a j i d r a u g a n e s e i p e r m i s k u s,
A t i n d a m a s p r i e s u i v i l t i s.

K u k l u s t u b u v a i i r d i d z i u t i s n e v e g a i,
N o r s v a r d a k o v o j Z a i b a p a s i r i n k a i,
I k o v a e j e i d r e s i a i i r r y z t i n g a i,
M i r t i e s n e b i j o j a i v i s a i.

D a r a n i e g u i p i r m o j a m i s k r i t u s i s e j a i,
P a l i k e s g y v e n t i d r a u g u s p a m i s k e j,
E t D i e v a s t a i p l e i d o m e i l g a i v e s e j a i,
Z u v a i b e k e v o d a m s t e n a i.

T i k e j a i v e l d i e n a p r a l e i d e s l a i m i n g a i,
S u g r i s t i a t g a l p a s s a v u o s i u s d r a u g u s,
E t p r i e s u i a p s u p u s k o v o j a i g a r b i n g a i,
U z m e d a n a s j a u v a d u s.

I s d e r a n c i o n a m o l a i m i n g a i i s e j a i,
S u n a i k i n d a m a s k e t u r i s p r i e s u s e t a i g a,
V e l k a u t i s t u r e j a i s l a p u k u s s u t i k e s,
S u s v y t e s s i b e l i e z u v a i.

L i e t u v o s z e m e l e j i l s a k i s, d i d v y r i,
M e s l i k e g y v i v i s k o v o s i v t i l i a u,
I n a i k i n a i m M i e k s u s i s v y s i m g r o b u o n i u s,
I r l a u s v e n u s v i s m u s t u o j a u.

1940, 11. 30.

N u o r a s a s d a r y t o s:

Stovi juodberelis prie rytu darzelio,
 Stovi nerimauja prie uscio voros,
 Gal jinais zynejo, kad pas ja atjejo,
 Paskutini karta lankyt mylimos.

Cis skambejo dainos ir aidejo juokas,
 Verzesi pro langa muzika svelni.

Kodel dabar tyli lupos surakintos,

Mano sirdi spaudzia nor gamta grazi.

Zaide meneselis tarp margu sermukeniui,
 Tarp karpytu lapu, kekiu raudonu,
 Prie mergaites kape zybcioja zvakutes,
 Verke rudenelis jos jaunuu dienu.

Reras gelsvo lino puose vainike/i,

Suzeista krutine pridenge ranka,

Jos nekelta sirdi pervare du suviai,

Tai enkavadiete lietuviu suka,

Dabar gesta zvake prie stiklinio lango,
 Klausesi alyvos jos graziau dainu,
 Ant pusletu ranku skamba broliu panciai,
 Ir srovele kraujo teka is galvos.

Rankas surakino ir toli isvare,

Zirgus pabalnotus pasiene sau,

Netekai tu brolio mylime bernelio,

Vien tik skauda sirdi lietuvaite tau.

Vade galingasis sauk greiciau prie ginklo,

Nes jau nusibode, vergija sunki,

Saskaite suvesiu su enkavadiete,

Svatimesaiu saule zeme yra tamci.

Pasigirdo suvia pirmo partizano,

Suzybo krutynej sviesone ugnis,

Nera tokios zygio, kad nebutu sukses

Partizanai grunes vie tik su mintimi.

Man geriau numirti at tevelio *man buti*

Sesiu enkabintas juociau skaudamu,

Auginei totute, daktis nemiegojai,

Mazai sukali vitui auginai,

Auginai mo te netis nemiegojai,

Mazai sukali vitui auginai,

Šar saspelvels vradī pāle vortālīs,
Galbut ym zūvez, kare nezynai.

O, motina zeme

24

Mes jauciam, mes zinom, kad musu rytojus
Malds ir zygias nubloks ziuru priess -
Ir skubam pirmyn, kaip banga suputojus,
Kur veile sutirpdina kancis lyg plienas...

O, motina zeme, daug ko mes trokstam,
Deuk esam svajoniui graziu mes sukure...
O, zeme, tau laisves mes trokstam,
Mus tikslas nusluot parazite raudona.

Partizanui

Pakeiki sankia taure steities
Ir gerk is jos, -
Tegu pasvaiste vargo ir kancios
Isbles - dziaugsmuos.

Kai veislava trispalve, plevenanti ore,
Buk isdidus,
Ir su sypena sveinis
Priink skausmus.

Kam tu i ei varga bridesi?
Noreisi geriau dingt kaip rase,
Negu belaisviu tarp
Ir zut po komunizmo nests.

Ne, tu zenki po pergales svigzde,
Ir taip, kaip isi,
Tau skirta laisvame skliaute
Dziaugtis amzini.

Pakeiki tad pilna taure steities
Ir gerk is jos, -
Tegu pasvaiste vargo ir kancios
Uzuo... smuos.

10.07

Nuorosas tyras:

Stovi juodberelis prie rytu darželio,
 Stovi šerimaujis prie usio-choros,
 Gal jį nei žinojo, kad tas ja stijojo,
 Paskutini karte lankyt mylimos.
 Čia skambėjo dainos ir aidėjo juokas,
 Veržesi pro langą muzika ev-ai,
 Kodėl dabar tyli lupos surakintos,
 Mano sirdi spaudžia nor gamta grazi.
 Žaide meneselis tarp mergu sermukeniu,
 Tarp karpytu lapu, kokiū raufonu,
 Prie sergaites kabo žybcioja zvakutes,
 Verke rudenelis jos jaunū dienu.
 Keras galvo lino duose vainike i,
 Susiauta krutina pri lange ranka,
 Jos nekelta sirdi pervere dū suviai,
 Tai ankavedistis lietuviū suka,
 Dabar gasta zvake prie stiklinio lango,
 Klausesi slyvos jos graziū dainū,
 Ant puš- tu rankū skamba broliū panciai,
 Ir grovele krauja teka is galvos.
 Rankas surakino ir toli levere,
 Žirgus pabalnotus pasieva sau,
 Netekai tu brolio mylimo bernelio,
 Vien tik skauda sirdi lietuvoite sau.
 Vade galingsais sauk greičiau prie girki,
 Nes jau nusibodo, vergija sunki,
 Saskaite suvesis su ankavedistis,
 Svetimakiū saule mums yra tamai.
 Pasigirdo suvis birno partizano,
 Suzybo krutynėj sviesesne umnis
 Nera tokios avelo, kad nebūtu
 Partizanai grūves vie tūt su
 Wen gerisū numirti ant tėvelio,
 apkabintas nejuociau skaus
 motute, naktis namis
 uneli veltui su
 motute

Šar songšvele rymai prie vartelių
Galbut yra zuves, kape nezynai.